

Abstrakt

Nástěnná malířská výzdoba pěti bučovických sálů se v minulosti chápala především jako uplatnění kopií několika zjištěných vzorů. V souvislosti s pobytem Jacopa Strady v Bučovicích lze soudit, že se antikvář měl patrně setkat se Šemberou a nabídnout mu či přímo prodat nějaké předlohy pro výzdobu vnitřních prostor zámku. Strada se od přestěhování císařského dvora do Prahy a po ztrátě privilegovaného postavení u císaře Rudolfa II. snažil zprostředkovat předměty svých sbírek nejružnějším šlechticům. Šemberova potřeba a touha po reprezentativních místnostech hodných rodu Boskoviců tak mohla Stradovi vyhovovat, a tím ochotněji se s ním chtěl potkat. Strada tak pomohl Šemberovi upozornit na význam jeho rodu. Vztažení na něj je patrné hned v první místnosti, kde nade dveře bohatě zdobeného Císařského sálu byl umístěn erb Boskoviců se stříbrným sedmizubým hřebenem na červeném poli.

O Stradově sběratelské činnosti se dovídáme především z různých pramenů, ale určení konkrétních předmětů z jeho vlastnictví se již jen obtížně dohledává. Z malého množství dokumentovaných děl a zpráv současníků si lze částečně udělat představu, s kým se stýkal a čím díla obdivoval a sbíral. Ve výmalbě bučovického zámku lze najít čtyři momenty: benátské vzory, kopírování antických kompozic, reakce na výzdobu mantovského Palazzo Te a na umělecké prostředí Vídně 16. století. K těmto vzorům se bučovičtí umělci zřejmě dostali přes Jacopa Stradu.

Výzdobu zámku lze chápat jako doklad Šemberových priorit – proto také Šembera zrealizoval tento ambiciózní projekt. Za Stradovy pomoci se mu podařilo vytvořit koncept výzdoby sálů hrajících si s různými předobrazy. Malby z okruhu Giulia Romana byly pro Bučovice inspirativní, stejně jako i dekorace italských vil Paola Veroneseho, kde se význam fresek, štuků, soch či nápisů prolíná a vede k pochopení celku. Tento koncept byl v Bučovicích rovněž zachován.